

ки хуни - сабирите, за да вземе клетва за верност и от техния ^{над} вождът, младия Малахий тъй както му са подчинени и всичковете на илирийските хуни, на Пентийските и че ...

Не стоя ли той цели пет години между 434 и 441 в Кавказките области, докато всички го признаяха за върховен вожд?

Буфемиус - Наконцата! Изглежда, че северокавказкият поход на хуните през 441 година беше само част от големия план на Атила. Те едновременно ни нападнаха от две страни, като в грамадни клещи!

Евнухът: - И кому етиде да вели преговорите за мир в далечния изток? Аспар!

Отидоха с Анатолий да водят военски за бой, а пък Анатолий се върна безславно с частите си, докато Аспар останава пази персийската граница след като постигна нечуван успех: склучи примирие за една година!

Буфемиус - А в това време Атила благополучно отгина тук до Тракийски Херсон и Теодеси прати Анатолиус да води преговорите за мир...

Евнухът. - Да, да. Аспар постига големи успехи в крайния изток, а тук, под носа на столицата, когато империята високо на косъм, бездарният Анатолиус води преговорите на мир с Атила...

Буфемиус: - Позорен мир! Никога до тогава империята не се бе уничавала така пред варварите... Вместо 700 ливри злато годишно данък увеличиха го тройно на 2100 ливри! На това отпоре и обещателие от 6000 ливри!

Евнухът: Това почна още в 401 година, когато хан Улдий прати главата на Гайна забучена на конче в знак за приятелство с Рим, а хан Руа прати 60,000 кончика в помощ на узурпатора Иоан, срещу Теодеси през 423!

Те имат една спротделена цел - хуните! След като покериха алани и гети, гепиди и херули, асацири и ...

Франките в Галия викаят Атила за съвет, като засали към свиден, империята, сега е донесъл вече реда на ~~империята~~ империя. На части. Първо Константинопол, а после Рим.

- Или обратното. Първо Рим, а после Константинопол...

Евнухът и Буфемиус скочиха като ужилени. На ^{права} времето стоеше Цулхерия. По весъчното и постническо лице нямаше никакво изражение. Дали беше чула целият им разговор, или саме края му? Как беше донесла незабележано, без да бъде предизвестена от никого?

Не беше ли тя поддръжницата Аспар? Не беше ли се омъжила само привън за чуждия безволен раб Марциан, само за да придае повече тежест на избора му за император? Лесно ли беше на старата фанатичка да склони чуждеския си обет, аз да живея в брак с стария вени, след като бе получила от него клетва, че ще защита девическото и състояние? За какво? Защо? Всеки се питаше и никой не можеше да даде точен отговор. Никога Цулхерия не беше ламтяла за светска слава и почести. Как бе склонила да издигне